

Renskrivning från en handskriven uppsats, från omkring 1915. Några rättelser i texten är naturligtvis inte gjord, utan allt är i sitt originalskick.

Vårt eget lilla Lappland

Om vintern är det mycket kallt och stundom är där också mycket snö, så att vi icke kunna springa och leka. Stundom bygga vi snögubbar, men så en vecka, då snön var kram, så att vi kunde bygga mycket vackert, så funderade vi på att rulla stora bollar.

När vi så vore komna fram till torvhusgaveln, tänkte vi bygga en snögubbe men så tyckte vi att bollen var för vacker att göra gubbar av. Så tänkte vi att göra en hund och det gjorde vi också.

Vi togo litet snö och gjorde ben på den, och sedan skuru vi ut huvudet på honom. Sedan gjorde vi en koja till hunden, och på gaveln av den skrevo vi hans namn Leo. Vi lade också lite halm till honom i kojjan.

När vi så hade gjort det färdigt gjorde vi också en lapp, som satt och åkte i sin akja med en förspänd ren. Vi rullade stora bollar. När vi så hade samlat snö nog till akjan, så skuro vi ut en sådan. Sedan gjorde vi renen, och så lade vi band om halsen som skulle föreställa tömmar.

De äro vi fjärdeklassflickor, som har gjort detta. Så gjorde också tredjeklassflickorna en lappkåta och en isbjörn. I lappkåtan finns flera föremål. Där sitter en gosse och en flicka, och så ligger där en hund vid sidan om dem. Gossen sitter och äter, och flickan står och rör i en grötgryta, som står på en eldstad.

När så våra byggnader hade stått en tid så töade det så alltsammans rasade, men vi äro glada för att vi fått dem fotograferade.